

Zamyslenia na týždeň po 5. nedeli po Svätej Trojici

Štvrtok 5. júla 2018

Sviatok Cyrila a Metoda

Piesne: ES č. 267, 554

Text: 1K 12, 19 – 29

„19Keby však všetky (údy) boli jedným údom, kdeže by bolo telo? 20Takto je síce mnoho údov, ale jedno telo. 21Ved' oko nemôže povedať ruke: Nepotrebujem ťa! alebo hlava zas nohám: Nepotrebujem vás! 22Ba čo viac: údy tela, ktoré sa zdajú slabšími, sú veľmi potrebné, 23a tie, ktoré sa nám zdajú menej cennými na tele, tým väčšmi si ich uctieame, a našim neslušným (údom) dostáva sa tým slušnejšieho odenia, 24ale naše slušné (údy) to nepotrebujú. Tak zostavil Boh telo, že zaostalému dal väčšiu česť, 25aby nebol v tele rozkol, ale aby údy navzájom rovnako sa starali o seba. 26A preto keď trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy; keď sa jednému údu dostáva oslava, radujú sa s ním všetky údy. 27Vy (spolu) ste telo Kristovo a každý osve (Jeho) úd. 28Niektorých totiž ustanovil Boh v cirkvi: jedných za apoštolov, druhých za prorokov, tretích za učiteľov, potom ľudí divotvornej moci, ďalej s darom uzdravovať, pomáhať, spravovať a hovoriť (rôznymi) druhmi jazykov. 29Či sú všetci apoštolovia? Všetci proroci? Či sú všetci učitelia? Všetci divotvorcovia?“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Sviatok Cyrila a Metoda nám pripomína príchod kresťanov do našej vlasti. Kresťanstvo zmenilo náboženské myslenie, cítenie a konanie našich predkov. Túto zmenu spôsobilo Písmo sväté, ktoré nám vierozvestci doniesli v rodnom jazyku. V Krste svätom sme sa stali dieťkami Božími. Nimi aj ostaneme, ak sa dáme viesť Duchom Svätým, ktorý nám dá silu každodenne kajúcne mŕtviť starého Adama, a tak pôsobí živú vieru, cez ktorú nás posväcuje. Duch Svätý každému rozdeľuje rozličné dary milosti s tým, aby sme nimi slúžili iným. Tak ako v ľudskom tele sú rozličné údy s rozličnou pôsobnosťou, ale tvoria jedno telo. Telo bude v harmónii jedine vtedy, ak údy v tele budú spolupracovať a vytvárať jednotu. Cirkev, ktorá je telom Kristovým, pôsobí ako spoločenstvo veriacich, jednotlivých údov, ktoré majú žiť v jednote tým, že budú vzájomne slúžiť, a tak v láske rásť v Krista, ktorý je Hlavou cirkvi. Ten, kto nemyslí na druhých, nie je hodný postu dieťaťa Božieho. Každý úd kresťanskej cirkvi si považuje za svoju povinnosť slúžiť iným – či v radosti alebo v utrpení. Veľkosť človeka záleží na službe. Aj sám Pán Ježiš Kristus hovorí: „Ak niekto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých, nech slúži všetkým.“ (Mk 10, 15) Podľa daných darov máme v cirkvi

čo najvernejšie vykonávať svoje povinnosti, a tak napomáhať budovaniu nebeského kráľovstva. Keď si každý kresťan bude verne vykonávať svoju prácu, vtedy bude kresťanstvo v úcte aj u tých, ktorí do neho nepatria. Pravá cirkev kresťanská môže žiť len tam, kde ľud Boží v poslušnosti slova Božieho, tak ako to Dr. Martin Luther vyjadruje, nemôže byť bez slova Božieho a cirkevný otec Augustín uvádza že sa cirkev slovom Božím plodí, kŕmi, chová a posilňuje. K vernému vykonávaniu služby v cirkvi čerpáme silu z modlitby. Posilnení ustavičnou modlitbou, spojení s Hlavou cirkvi s Ježišom Kristom slúžme Jemu a našim blíznym. Vtedy On aj pri nás splní svoje zaslúbenie: Kde som ja, tam bude aj môj služobník. Amen.

Modlitba:

Pane Bože náš, buď stále pri nás, sprevádzaj nás na všetkých našich cestách, aby sme sa nikdy neodklonili od Teba, ale verne Ti slúžili. Chceme Ti slúžiť s radosťou a horlivosťou, ale nevládzeme. Pomôž nám plniť slovo Božie službou lásky naším blíznym. Prosíme, mocný Bože, daj nám slabým svojho Svätého Ducha, aby nás povzbudzoval, potešoval a posilňoval vo viere. Pane, dúfame v Tvoju milosť, za ktorú Ťa chceme oslavovať, chváliť, ďakovať Ti a slúžiť Ti na veky. Amen.

ThMgr. Zora Kachničová, evanjelická a. v. duchovná na dôchodku, Čelovce